

vand, til friluftoplevelser ved og på vandet og til gode bademuligheder ved kyster og søer.

De danske naturområder skal hænge bedre sammen. Det skal bl.a. opnås gennem flere korridorer mellem forskellige naturområder. Det skaber bedre betingelser for flora og fauna og er dermed til gavn for biodiversiteten. Samtidig ved vi, at det trækker flere mennesker ud i naturen, når natur og skov ligger tæt på, hvor mennesker bor, og når det er let at komme dertil. Derfor vil vi også skabe mere bynær natur, herunder mere skov i tilknytning til vores byer; det giver flere rekreative muligheder.

Som med den gamle miljømilliard vil vi under den nye også afsætte penge til flere partnerskaber, hvor lokale kræfter, organisationer og andre kan samarbejde med statslige myndigheder om konkrete tiltag, aktiviteter og formidling.

Fra 2009 bruger vi 75 pct. af landdistriktsmidlerne til bl.a. at opfylde EU's krav til renere vand: EU's vandrammedirektiv, og til bedre naturområder: habitatsdirektivet. Midlerne skal bl.a. også gå til at udtage landbrugsarealer til at plante mere skov på.

Samtidig har vi afsat 255 mio. kr. i perioden 2007-2009 til fremme af miljøteknologier, som vil nedbringe lugtgener fra landbruget og andre af landbrugets negative miljøpåvirkninger.

Rapporten viser, at netop landbruget har en klar negativ indvirkning på natur og biodiversitet. Og jeg vil gerne sige det meget klart i dag: Hvis ikke landbruget leverer varen i forhold til nedbringelse af pesticider og i forhold til etablering af randzoner ved søer og vandløb, så må vi meget nøje overveje, om vi i fremtiden kan indgå frivillige aftaler med erhvervet.

Landbruget har udtrykt ønske om en øget kornproduktion i Danmark. Det lyder sympatisk nok, men det bliver ikke en realitet, så længe der ikke bliver leveret på de indgåede aftaler. Det bliver først en realitet, når landbruget har dokumenteret, at en øget kornproduktion ikke øger miljøbelastningen, og når vi får klarhed over, om det er samfundsøkonomisk ansvarligt at øge kornproduktionen. Der er nok at tage fat på.

Regeringen imødekommer på en lang række felter de anbefalinger, som OECD kommer med i form af en vifte af forskellige initiativer.

Vi Konservative ønsker et renere og grønnere Danmark og er klar til at sætte handling bag ordene – også i de kommende år. Tak.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal bede ordføreren vente et øjeblik, for der er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Torben Hansen er den første.

Kl. 16:29

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Hr. Per Ørum Jørgensen siger det jo klart: Så skal vi overveje om osv. osv. i forhold til, om der kan indgås frivillige aftaler med landbruget. Jeg hører, at det stort set er den samme retorik, som miljøministeren brugte den 6. februar. Og det helt grundlæggende spørgsmål er: Hvor mange dårlige eksempler vil Det Konservative Folkeparti have, før man kommer til den erkendelse, at de frivillige aftaler ikke er tilstrækkelige?

Vi har set, at pesticidforbruget, brugen af gift, er steget hvert år siden 2003. Vi har set, at ifølge den sidste måling, man har, var randzonerne, hvor man skulle være oppe på 30.000 ha i 2009, for et år siden på, var det 266 ha? Det første år havde man nul. Så var man oppe på 100, og så var man oppe på 266 ha. Hvor mange dårlige eksempler vil De Konservative have på, at de frivillige aftaler ikke duer, før man sætter regeeringspartneren stolen for døren og siger, at vi nu skal have bindende aftaler? Eller vil man alligevel ikke have bindende aftaler, men siger det, bare fordi det er lidt mundsvejr og lidt populært at sige fra Folketingets talerstol? For indtil nu har vi absolut ikke set handling, vi har ikke set andet end eftergivenhed år efter år.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg vil lige sige til hr. Torben Hansen, at skal jeg have en titel, foretrækker jeg fru formand frem for hr. formand.

Det er ordføreren.

Kl. 16:30

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak, fru formand. Jeg vil sige det på den måde, at jeg føler, at jeg faktisk har været meget klar i min retorik omkring netop den problemstilling. Vi har to helt konkrete situationer: Vi har etablering af randzoner ved søer og vandløb, hvor vi har et specifikt mål, der hedder 30.000 ha. Det skal nås. Vi har også noget om pesticiderne, som ordføreren også var inde på. Det skal også nås.

Hvis de to ting ikke nås, har jeg meget svært ved at forestille mig, at man igen kan lave en frivillig aftale med Dansk Landbrug. Det er nemlig ikke i orden, at vi politisk tager ansvar, at vi sidder politisk og forhandler aftaler om målsætning